

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-02-39537 בן עטר נ' החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יאיר חסדיאל

תובעים שלומי בן עטר

נגד

נתבעים
1. החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון
2. ניו לינאו סינמה (2006) בע"מ - נמחקה
3. קופת חולים לאומית שירותי בריאות
4. בזק בינלאומי בע"מ
5. לייף אנד סטייל (מקבוצת יובל סיגלר) בע"מ
6. בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

פסק דין

1
2 התובע הגיש כנגד הנתבעות תביעה במסגרתה עתר לקבלת פיצוי מהן מכוחו של סעיף 30 (א) לחוק
3 התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן – "החוק") וזאת, כנטען בכתב התביעה, בעטיים
4 של דברי פרסומת שנשלחו על ידי הנתבעות לתובע מבלי שניתנה הסכמתו לכך, ובניגוד להוראות
5 החוק.

6
7 הכרעתי זו תחולק אפוא למען הסדר הטוב לחמישה פרקים בהם אדון ואכריע בטענות התביעה
8 וההגנה ביחס לכל אחת מהנתבעות.

9
10 **הנתבעת מס' 1:**

11 נתבעת זו זומנה כדין לדיון, הגישה כתב הגנה אך לא התייצבה לדיון. בנסיבות אלו עשיתי שימוש
12 בסמכותי לפי תקנה 11 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976, ודנתי בתביעה
13 על יסוד כתב התביעה בלבד. לאחר שהתובע הצהיר כי האמור בכתב התביעה אמת, ולאחר שבחנתי
14 את עילת התביעה וזכאותו של התובע לסעד שביקש על בסיס ההנחה שהעובדות הנטענות בה נכונות
15 כולן, כאשר בגדר בחינה זו נתתי דעתי גם על היקף ההפרה בהתחשב בכך שלמרות ששלוש ההודעות
16 שנשלחו מטעם הנתבעת התייחסו לאירועים למוזמנים בחינם בלבד, באחת מהן נכללו גם פרסומות
17 לאירועים נוספים, כל זאת אל מול אינטרס אכיפת החוק ויצירת ההרתעה הנדרשת, אני מקבל את
18 התביעה בחלקה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 800 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
19 כחוק מיום הגשת התביעה ועד מועד פסק הדין. כמו כן אני מחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות
20 משפט לתובע בסך של 200 ש"ח.

21 **הנתבעת מס' 3:**

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-02-39537 בן עטר נ' החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון ואח'

תיק חיצוני:

1 נתבעת זו מודה כי שלחה לתובע את 14 הודעות הדואר האלקטרוני הנספחות לכתב התביעה, ברם
2 טענתה היא כי התובע רשום כמבוטח אצלה וחבר בתוכנית שירותי בריאות של הנתבעת בשם
3 "לאומית זהב", וכי ההודעות שנשלחו לתובע נשלחו אליו מכוח מחויבותה של הנתבעת לספק
4 למבוטחיה שירותי בריאות באופן שוויוני, להנגיש את השירותים וליידע את לקוחותיה בדבר
5 השירותים השונים, ואינן בגדר דבר פרסומת או פעילות למטרות רווח. כן טוענת הנתבעת כי ניתנה
6 לתובע האפשרות להסיר את שמו מרשימת התפוצה של אותן הודעות, אולם הוא לא עשה זאת,
7 והדבר מעיד על חוסר תום לב מצידו. לסוף ומבלי לגרוע מהאמור לעיל מצביעה הנתבעת גם על כך
8 שבנסיבות העניין ובהסתמך על פסיקת בתי המשפט השונים שכומי הפיצוי שדורש התובע מופרזים.
9
10 עיון נוקב בהודעות שבמחלוקת מלמד כי תחת מחלצות הסולידריות המופיעות בראש כל ההודעות
11 לפיהן: "לאומית - לנו זה אכפת", תכליתן של כל אותן הודעות, כמו של הסלוגן האמור, הינה גם
12 שיווקית-כלכלית, באשר כולן נועדו גם לשמר את מאגר הלקוחות של הנתבעת המצויה בתחרות על
13 שוק המבוטחים מול קופות החולים האחרות וזאת בדרך של יידוע המבוטחים בדבר שירותים
14 ייחודיים או הטבות משתלמות. ודוק, הודעה אחת אף כוללת השוואה ישירה ומפורטת למחירי
15 השירות המוצע על ידי הנתבעת אל מול מחירי אותו שירות בשלוש קופות חולים מתחרות, הודעה
16 אחרת מפרסמת שיתוף פעולה מסחרי עם חברת שמיר אופטיקה, והודעה נוספת ממריצה כך:
17 "לקראת השנה החדשה, כל המשפחה עוברת ללאומית!" תוך מניית יתרונות צירוף בני משפחה
18 נוספים כלקוחות הנתבעת הן מהבחינה השירותית והן מהבחינה הכלכלית. על כל אלה יעיד גם
19 השימוש בחלק מההודעות בביטויים שיווקיים פרסומיים מובהקים אשר נועדו להתחרות על גירוי
20 בלוטות הצריכה של הנמען כגון – "בלעדי ללקוחות לאומית זהב", "לאומית המשתלמת ביותר",
21 "אירית, התצטרפי אלי ללאומית!" ו- "יש קופות חולים שלא רואות אותך לעומת לאומית". לנוכח
22 האמור לעיל נחה דעתי כי ביחס לכל ההודעות מתקיים מימד של מסר מסחרי שמטרתו לעודד
23 רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת.
24
25 עם זאת, במכלול השיקולים שיש לשקול במסגרת פסיקת סכום הפיצוי ההולם [ראה הוראת סעיף
26 30א. (ז) (3) לחוק ופסקי דינו של בית המשפט העליון ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי
27 וברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (2014)] נתתי דעתי גם על משקלו הסגולי השונה של
28 המימד המסחרי שהתגלה בכל אחת אחת מההודעות, ובהתייחס למימד השירותי הלגיטימי הנובע
29 מכך שהתובע הינו מבוטח של הנתבעת, כאשר לשם ההמחשה אצביע על אחת ההודעות המיידעת
30 את התובע בדבר האפשרות להפיק טופס 17 במישרין מאתר האינטרנט של הנתבעת. כן הבאתי
31 בחשבון את היקף ההודעות אשר נכללו בתביעה כנגד הנתבעת ואת התנהלותה של הנתבעת אשר
32 אפשרה במסגרת ההודעות הסרה מרשימת התפוצה בקלות יחסית, כל זאת אל מול אינטרס אכיפת
33 החוק ויצירת ההרתעה הנדרשת.
34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-02-39537 בן עטר נ' החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון ואח'

תיק חיצוני:

1 לנוכח האמור לעיל הגעתי למסקנה כי פיצוי בסך של 7,800 ₪ הוא הולם וסביר בנסיבות העניין,
2 כאשר על סכום זה ייוספו הוצאות משפט בסך של 300 ₪.
3

הנתבעת מס' 4:

4 גם נתבעת זו מודה כי שלחה לתובע את שתי הודעות הדואר האלקטרוני הנספחות לכתב התביעה,
5 ברם טענתה היא כי היא עומדת בתנאי הסייג הקבוע בסעיף 30 (ג) לחוק וזאת מכיוון שהתובע
6 הצטרף בשנת 2008 לשירותי האינטרנט שלה, כאשר ביום 26.1.14 עדכן את חבילת האינטרנט שלו
7 וקיבל אישור לכך הכולל הודעה כהאי לישנא: "פרטיך כפי שנתקבלו בעת התקשרותך או כתובת
8 הדואר האלקטרוני שלך בבזק בינלאומי ישמשו את החברה ככתובת למשלוח הודעות ועדכונים
9 בקשר עם המנוי שברשותך ולמשלוח חומר פרסומי ו/או שיווקי". בנוסף הפנתה הנתבעת לכך
10 שהאישור כלל גם הודעה לפיה "ההצטרפות לשירות האינטרנט בכפוף לתנאי הסכם ההתקשרות
11 לשירותי אינטרנט של בזק בינלאומי ותקנון החבילה/המבצע. ניתן לעיין בהסכם ההתקשרות באתר
12 החברה", והצביעה על סעיף 6.3.3 ו-6.3.5 לאותו תקנון לפיו ניתנת הסכמת הלקוח לקבלת חומרים
13 פרסומיים ושיווקיים, כמו גם על האפשרות שניתנה בגדרן של ההודעות שבמחלוקת להסרה
14 מרשימת התפוצה.
15

16
17 לאחר שמיעת עדות התובע לעניין זה מצאתי הנתבעת יצאה ידי חובתה ואין מתקיימת לגביה אותה
18 תכלית של אכיפת החוק או הרתעה שביסוד הנורמה, שכן אינני יכול לקבל את ניסיון מנוסתו
19 מאחריות של התובע בהותירו אחריו הצהרות כגון: "מדובר בסעיפים קטנים שצרכנים לא
20 קוראים", או – "אני לא מעמיק בכל מילה כשאני עובר על זה", ובפרט כאשר הרושם המובהק
21 העולה מכתב התביעה ומאופן ניהול הדיון על ידו הוא של אדם העומד על משמר זכויותיו וחובותיו,
22 המתעמק בכל תג ותג, ומדקדק בקטנות כבגדולות.
23

24 לנוכח האמור לעיל אני דוחה את התביעה כנגד הנתבעת 4 ומחייב את התובע בתשלום הוצאות
25 משפט לנתבעת זו בסך 500 ₪.
26

הנתבעת מס' 5:

27
28 נתבעת זו טוענת כי שבע ההודעות ששלחה לתובע והנספחות לכתב התביעה אינן בגדר "דבר
29 פרסומי" אלא "תכנים עיתונאיים" שלא נועדו לצורך מסחרי או לעידוד רכישת מוצר או שירות או
30 להוצאת כספים בדרך אחרת, וכי התובע נתן את הסכמתו לקבלתם כאשר נרשם אצלה ביום
31 16.7.14. התובע מכחיש כי נרשם אי פעם אצל הנתבעת, ומצביע על כך שהתכנים אשר הנתבעת
32 שלחה לו מקדמים עיתון לנשים שאין לו בו כל עניין. ככלל נטל ההוכחה הינו על התובע אולם
33 בהתחשב בתכלית הנורמה הנטל להוכיח את קיומו של הסייג הקבוע בסעיף 30 (ג) לחוק מוטל על

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-02-39537 בן עטר נ' החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבעת, ולטעמי היא לא עמדה בו. כל שהציגה הנתבעת היה מסמך הנחזה להיות תדפיס פרטי
2 נמען מתוך המערכת הממוחשבת שלה ובו מסומנת תיבת הדואר האלקטרוני של התובע כ"נמען
3 מאושר". אל מול הכחשתו הנמרצת של התובע, והסברו המניח את הדעת בדבר חוסר העניין שלו
4 ב"תכנים" אשר מפיצה הנתבעת, היה עליה לתמוך טענותיה על אדנים מוצקים מהבחינה העובדתית,
5 ובכך כשלה. הנתבעת לא הציגה כל אסמכתא כלשהי לעניין דרך איסוף הנתונים, דרך עריכת
6 הרשומה, דרך הפקת הרשומה, ואופני אבטחתה מפני שיבוש. קשה להלום גם את טענות הנתבעת כי
7 ההודעות ששלחה אינן בגדר דבר פרסומת, שהרי כל מטרתן היא לקדם את המוצר המסחרי שהיא
8 עוסקת בהפצתו למטרות רווח, שהינו עיתון "את", לרבות תכני הפרסומת הכלולים בו.

9 לאחר שקילת מכלול הנסיבות מצאתי כי התנהלות זו של הנתבעת השיקה מבחינת משקלם של
10 האינטרסים הנורמטיביים לנקודת המוצא שקבע המחוקק כפיצוי לפי החוק, ולפיכך אני מחייב
11 אותה לשלם לתובע את הסך של 7,000 ₪, ובתוספת הוצאות משפט בסך של 500 ₪.

הנתבעת מס' 6:

14 גם נתבעת זו מודה כי שלחה לתובע את ארבע הודעות הדואר האלקטרוני הנספחות לכתב התביעה,
15 ובאותה נשימה טוענת גם היא כי היא עומדת בתנאי הסייג הקבוע בסעיף 30 (ג) לחוק וזאת מכיוון
16 שהתובע הצטרף בשנת 2012 לשירותי האינטרנט שלה, כאשר בתנאי השימוש אשר אישר לצורך
17 ההצטרפות נכללה תנאי לפיו הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת (נספח ג' לכתב
18 ההגנה של הנתבעת), וניתנה במסגרת ההודעות אפשרות להסרה מרשימת התפוצה.

19
20 לאחר שמיעת עדות התובע לעניין זה מצאתי כי בכך סגי, וכי אין מתקיימת גם לגבי נתבעת זו אותה
21 תכלית של אכיפת החוק או הרתעה שביסוד הנורמה. בניגוד לטענת התובע החוק אינו דורש הסכמה
22 מפורשת בכתב מטעם הלקוח למשלוח דברי פרסומת, אלא מסירת הודעה מצד המפרסם כי הפרטים
23 שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, ותנאי זה התמלא.

24
25 לנוכח האמור לעיל אני דוחה את התביעה כנגד הנתבעת 6 ומחייב את התובע בתשלום הוצאות
26 משפט לנתבעת זו בסך של 500 ₪.

סיכום של דברים:

31 הנתבעת מס' 1 תשלם לתובע סך של 800 ₪, בתוספת סך של 200 ₪ בגין הוצאותיו.
32 הנתבעת מס' 3 תשלם לתובע סך של 7,800 ₪ בתוספת סך של 300 ₪ בגין הוצאותיו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-02-39537 בן עטר נ' החברה לפיתוח תיאטרון, מוסיקה, אמנות ומחול - חולון ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבעת מסי' 5 תשלם לתובע סך של 7,000 ₪ בתוספת סך של 500 ₪ בגין הוצאותיו.
2 התובע ישלם לכל אחת מהנתבעות 4 ו-6 סך של 500 ₪ בגין הוצאותיהן.

3
4 כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום ולאחר מכן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

5
6 הואיל ופסק הדין כנגד הנתבעת מסי' 1 ניתן בהעדרה היא רשאית להגיש בתוך 7 ימים בקשה
7 מנומקת לביטולו.

8
9 ניתן לבקש רשות ערעור על פסק הדין מבית המשפט המחוזי ביחס ליתר הנתבעות בתוך 15 יום.

10
11 ניתן היום, י"ב אב תשע"ו, 16 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

12

יאיר חסדיאל, שופט

13

14

15

16